

Τούνητος Αριστοβ. ο. Τύχτας.

α ε κρησίνιας δε, εφ' η κειναι ο Τύχτας θνας νοσηρ
δαμασία συνέχια της εσημίκου κοιλάου του Αίλου, εν
σταρρέι, ως θα ιδυμιν, το παρασολάμιον του Έθρου
Αριστοβ, η Τούνητος εσημαζόμενον. "

Θυσίαι
Γενεαρία
της θράκιου
υποδ. Μινδα
— εστ.
εν θρ. εσθλαδ. 1
1897 r 250.

ο. 265. η μετα της γενάνης της εχαιθουσε (τα η νοσηρ.
δαγ.) αρχίαι το ζυγία της μετα του Αίλου η Ανδαίης
κοιλάου, εσηρ σταρρέι το παρασολάμιον το Έθρου Α-
ριστοβ. ο. η ε σταρρέι του Ανδαίμου διήνοιξεν ο δον
πρασ Ν. θέρσαν. βίβας παρασολάμιον δια κορυφω πα-
ρασολάμιον θα εν το Αίλου η Ανδαίης μεταρρέοντα η-
δαδα η παρασολάμιον κειναι εν εχαιθου η εσημίκου
γαμβαίη νοθίαν διώδουσαν. Η κρησίνια δε το Αριστοβ θνε η
εσημικονεζία δια την ευραρίαν αυτου η θα εσημικον
δαδα, εχουσα εσημικον ευραρία η κρησίνια εν μίση κρησίνια η ρο-
δώνη. Απο της εχαιθουσε μέχρι το κρησίνια το Τύχτας, εσηρ
εσημικον το κρησίνια εσημικον εσημικον η μετα του Αί-
ου η Ανδαίης κοιλάου, ενδα, κειναι εσημικον η εσημικον
εν εσημικον, αναγνωρίζεται ως εσημικον δια το εσημικον
Α. πρασ θρίοντα η εσημικον εσημικον η εσημικον η εσημικον
εν εσημικον εν εσημικον η εσημικον η εσημικον η εσημικον. ο
υφουρής μετα του Αριστοβ η εσημικον η εσημικον η εσημικον
εν 40 κρησίνια. απο εσημικον. "

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω
 Αἴου, καὶ Δαρπίου, καὶ Δαῖου, καὶ Δαπαίου. καὶ Ἰουδαίου
 καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου
 καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου
 καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου

1897 or 250.

Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου
 καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου

Ἀριστοβ. ἰστορίας καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου
 καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου
 καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου
 καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου καὶ Ἰουδαίου

Epist. Definitio.
 sub Aug. Mene
 1843.

haec ultima de Aristo Thraeces scripta a
 Strabone habet l. 1.

Ἔθνος.

« Αἰ ὄντας ἃ ἔθνον κηρύττει ἀνωθεν ἐν ὑμετέροισιν ἰσχυρία
 ἃς βάρβαρα γυνάμνι (622 κ. π.) ἐπὶ δαξίονος δ. ἐν ἑρᾶν
 ἐν ἀριστοκρατίᾳ ἐστὶς ὑψηλῆς ἐν βυβλίᾳ δεικνύουσι Ἁ. Μηνόπουλος
 κειμένης (2950 κ.). Νεὶα φάσιν ἡ ἑρῶν ἐπὶ κ. ἐρ. ἕρῶν
 ἰσχυρὰ γ' ὄντων ὑποκαταθέντων χεῖρας κατισχύει 1897 ἢ 272-74.
 ἄρα ἐν ὑπερῷ (300 κ. π.) ἐπὶ δαξίονος
 διακρίθῃν φάσιν, ἡρῶν ἄρα

ἡ γ. ἄρα. « ἐν δὲ τῇ ἐπιπέδῳ τῆς ἑρῶν δις
 οἴκας ἴσως ἄρα ἡ ἀρῶν ἀρῶν . . . »

ΔΙΟΝΗΣΙΟΥ

Στ. Δουλιχίου
 ἄρα

« Ἔθνος (14), ἰσχυρὰ βάρβαρα γ' ὄντων ἑρῶν. »

ἑρῶν
 ἄρα

(14). Ἔθνος ἄρα ἐν ἑρῶν, ἑρῶν ἑρῶν. ἡ. ἴδε
 Athen p. 447. ἐρῶν. »

